

ความต้องการของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดที่มีต่อการสนับสนุนทางสังคม
จากครอบครัวและศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำและประสานการประชุม
เพื่อแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก เยาวชนและครอบครัว

วิกานดา จันทรเรือง*

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ความต้องการของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดที่มีต่อการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำและประสานการประชุม เพื่อแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก เยาวชนและครอบครัว” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสัมพันธ์ภาพในครอบครัว และความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและจากศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ การศึกษาครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดในคดีอาญา ด้วยการตอบแบบสอบถาม จำนวน 106 คน การสนทนากลุ่ม จำนวน 10 คน และการสัมภาษณ์ครอบครัว จำนวน 3 ครอบครัว และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และนำข้อมูลการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์ครอบครัวมาวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางสถิติและการอธิบายข้อมูลวิเคราะห์ทางการศึกษา

ผลการศึกษาที่สำคัญ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 16 - 18 ปี จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (ม. 3) สถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน รายได้ของครอบครัวน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ลักษณะครอบครัวอยู่ร่วมกันทั้งพ่อและแม่ และมีฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง มีการดูแลกันเรื่อง อาหารการกิน และยามเจ็บป่วยหรือมีปัญหา ครอบครัวมีการพูดคุยกันน้อย และไม่ค่อยมีคำชมเชย มักดูว่าเป็นส่วนใหญ่ มีความต้องการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ต้องการให้ครอบครัวพูดคุยกันและรับฟังเมื่อมีปัญหา และแสดงออกถึงความรัก ไม่ต้องการสิ่งของการเงิน ต้องการปรึกษาเพื่อนมากกว่าครอบครัว และอยากตัดสินใจด้วยตนเอง มีความต้องการสนับสนุนทางสังคมจากศูนย์ให้คำปรึกษาในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในกลุ่มก่อนและหลังพิจารณาคดีมีความต้องการแตกต่างกันเรื่องประเด็นและรูปแบบการรับคำปรึกษา มีความต้องการเหมือนกันคือ ไม่ต้องการตรวจวินิจฉัยทางจิตวิทยา ต้องการการส่งต่อเพื่อเข้ารับการบำบัดรักษา ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของศาล

ข้อเสนอแนะในการศึกษา คือ ศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ ควรจัดทำคู่มือการให้คำปรึกษา บรรจุข้อมูล แนวทางการวิเคราะห์เด็กและเยาวชน กำหนดนโยบายการทำงานกับเครือข่ายในชุมชน และอบรมผู้ให้คำปรึกษา ให้มีความรู้และทักษะในการให้บริการปรึกษา การเสริมสร้างสัมพันธภาพในครอบครัว การเสริมพลังอำนาจ และการบริหารจัดการเครือข่าย เพื่อให้เกิดกระบวนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: เด็กและเยาวชน, การสนับสนุนทางสังคม, ศูนย์ให้คำปรึกษา

* นักศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2558)

สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Needs of Child and Juvenile Offenders on Social Supports by Families and the Counseling Center

Vikanda Chanruang

Abstract

The Study on “Needs of Child and Juvenile Offenders on Social Supports by Families and the Counseling Center” aims to study family relationships and social supports by families and the Counseling Center. The quantitative and qualitative researches were applied in this study. The data was collected by questionnaire (106 child and juvenile offenders of criminal cases), focus group (10 groups) and interview (3 families). The data from questionnaire was proceeded by SPSS; the data from focus group and family interview was analyzed. The data was presented by statistic tables and data explanation, educational analysis.

The study results revealed that most samples were male, aged 16-18 years, had lower secondary education (Grade 9), had family income of 10,000 Baht or lower and were convicted of drug offenses. They lived with their parents and their parents cohabited. The family relationship of the samples was at the moderate level. Families took care of food and illness and/or problems. They did not talk much and rarely complimented, but often blamed. The needs on family support in all aspects were at the moderate level. They needed their families to talk to each other, listen to problems and express love. They did not need stuff or money. They needed to consult friends rather than families and to make decisions by themselves. The needs on the Center’s support in all aspects were at the moderate level. The pre and post judgement groups had different needs on consulting issues and methods. Both groups had the same needs i.e. no psychology check, referral, participation in court’s activities.

The recommendations from the study are that the Counseling Center should develop consulting manuals, keep guidelines on child and juvenile analysis and set policies on working with community network. Trainings should be provided to consultants in terms of consulting knowledge and skills, family relationship support, empowerment and network management. This is to rehabilitate child and juvenile offenders appropriately.

Keywords: Children and Youth, Social Support, Counseling Center

บทนำ

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา เด็กที่กระทำผิดอายุ ช่วง 10 ปี แต่ไม่เกิน 15 ปี มีแนวโน้มคงที่ ส่วน เยาวชนที่มีอายุ เกิน 15 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี มี แนวโน้มการกระทำผิดเพิ่มขึ้น สาเหตุแห่งการ กระทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่ กระบวนการยุติธรรม พบว่ามีสาเหตุปัจจัยเกี่ยวข้อง หลายด้าน เช่น ปัญหาบุคลิกภาพ สุขภาพจิต สุขภาพกาย การปรับตัว พฤติกรรมการเรียน การ ประกอบอาชีพตลอดจนปัญหาด้านครอบครัว ชุมชน และกลุ่มเพื่อน ดังนั้นการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กหรือ เยาวชนที่กระทำความผิดเหล่านี้ไม่ให้หวนกลับมา กระทำความผิดอีก จึงจำเป็นต้องให้การแก้ไขบำบัด ฟื้นฟูที่ครอบคลุมปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพบว่า ปัจจัยหลักที่เป็นทั้งสาเหตุและส่วนช่วยในการแก้ไข การกระทำผิดในเด็กและเยาวชนคือ ครอบครัว ซึ่ง ปัจจุบันกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและ เยาวชนมี การปรับปรุงและพัฒนาไปมาก พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธี พิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 (สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2554) กำหนดให้ศาลมีอำนาจกำหนดมาตรการให้เด็กหรือ เยาวชน เข้ารับการบำบัดรักษา หรือรับคำปรึกษา แนะนำ หรือเข้าร่วมกิจกรรมบำบัดใดๆ รวมถึงการ จัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูตามที่ศาลเห็นสมควร ซึ่ง กฎหมายมีเจตนารมณ์ให้ศาลเยาวชนและครอบครัว มีหน้าที่แก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำ ความผิดให้สามารถกลับคืนสู่สังคมและอยู่ร่วมกับ ครอบครัวได้โดยปกติสุข และมีการจัดตั้งศูนย์ให้ คำปรึกษาแนะนำและประสานการประชุม เพื่อแก้ไข

บำบัดฟื้นฟูเด็ก เยาวชนและครอบครัวขึ้น ทำหน้าที่ ให้คำปรึกษาแนะนำทางจิตวิทยาและสิ่งแวดล้อม ทางสังคมพร้อมจัดทำแผนแก้ไขเยียวยา บำบัดฟื้นฟู เด็ก เยาวชนและครอบครัว เพื่อประสานการประชุม แก่ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก เยาวชน และกำหนดแผนรับ พฤติกรรมเด็กหรือเยาวชน ควบคุมกันไปด้วย เพื่อให้ ทราบถึงแนวทางการปฏิบัติงานในการแก้ไขบำบัด ฟื้นฟูเด็กและเยาวชนผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะ ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของเด็กและเยาวชน ผู้กระทำผิดที่มีต่อการสนับสนุนทางสังคมจาก ครอบครัวและศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำและประสาน การประชุม เพื่อแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก เยาวชนและ ครอบครัว เพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก และเยาวชนผู้กระทำผิดต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

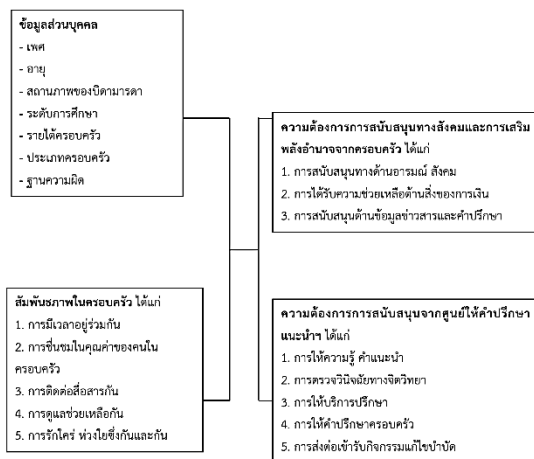
1. เพื่อศึกษาสภาพสัมพันธภาพใน ครอบครัวของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดใน คดีอาญา
2. เพื่อศึกษาความต้องการของเด็กและ เยาวชนผู้กระทำผิดในคดีอาญาที่มีต่อการสนับสนุน ทางสังคมจากครอบครัวในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก และเยาวชนผู้กระทำผิดในคดีอาญา
3. เพื่อศึกษาความต้องการของเด็กและ เยาวชนผู้กระทำผิดในคดีอาญาที่มีต่อการสนับสนุน ทางสังคมจากศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำและประสาน การประชุม เพื่อแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก เยาวชนและ ครอบครัว ในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน ผู้กระทำผิดในคดีอาญา

4. เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้
คำปรึกษาแนะนำและแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก เยาวชน
และครอบครัวผู้กระทำผิดในคดีอาญาต่อไป

กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และการ
ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาสามารถ
นำมาประมวลเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาดังนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เด็ก
เยาวชน และครอบครัว ผู้กระทำผิดในคดีอาญาทั้ง
ก่อนและหลังพิจารณาคดีที่มีคำสั่งให้เข้ารับคำ
ปรึกษาแนะนำจากศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำและ
ประสานการประชุม เพื่อแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก
เยาวชนและครอบครัว ศาลเยาวชนและครอบครัว
จังหวัดพิจิตร ในช่วงระหว่าง วันที่ 1 เดือนมีนาคม
2560 ถึงวันที่ 30 เดือนเมษายน 2560

กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็ก เยาวชน และ
ครอบครัว ผู้กระทำผิดในคดีอาญา ที่ได้จากการสุ่ม
ตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

จากประชากรทั้งหมด มีขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 119 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบสอบถาม (Questionnaire)
ประกอบด้วยคำถามแบบปลายเปิด และปลายปิด
เป็นลักษณะให้เลือกตอบ (Check List) โดยแบ่งเป็น
4 ส่วน ดังนี้คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่ม
ตัวอย่าง ส่วนที่ 2 สัมพันธภาพในครอบครัว ส่วนที่
3 ความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจาก
ครอบครัว ส่วนที่ 4 ความต้องการการสนับสนุนจาก
ศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ

2. ผู้ศึกษาในฐานะเครื่องมือการวิจัย
(Researcher as research instrument) โดยใช้
เทปบันทึกเสียงเป็นเครื่องมือบันทึกข้อมูล เพื่อเก็บ
รายละเอียดให้มากที่สุด และสัมภาษณ์ตามข้อ
คำถามที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม และสัมภาษณ์
ครอบครัว

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา
(Content Validity)

2. สงแบบสอบถามเข้าสู่กระบวนการ
พิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในคน

3. การทดสอบแบบสอบถาม โดยนำ
แบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไป
ทดสอบ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเด็กและ
เยาวชนที่กระทำผิดในคดีอาญา ที่ศาลเยาวชนและ
ครอบครัวจังหวัดพิจิตร จำนวน 30 คน และหาค่า
ความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ อัลฟาของ
ครอนบาค (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.946

4. ปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

การขอรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการการขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในคนภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการวิจัยได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชุดที่ 2 ตามมติที่ประชุมครั้งที่ 14/2559 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2559

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูล

2. สัมภาษณ์เด็กและเยาวชนโดยตรง (Personal interview หรือ Face to face interview) โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 106 คน

3. สนทนากลุ่ม (Focus group) กับเด็กและเยาวชน แบ่งเป็นกลุ่มก่อนพิจารณาคดีจำนวน 5 คน และกลุ่มหลังพิจารณาคดีจำนวน 5 คน

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของสัมพันธภาพในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

สัมพันธภาพในครอบครัว	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
การดูแลจากครอบครัวเมื่อเจ็บป่วย	3.81	1.72	มาก
ความรู้สึกรอบอุ่น ปลอดภัย และมีความสุข เมื่ออยู่ในครอบครัว	3.69	1.68	มาก
ความรู้สึกลอยากกลับบ้านเมื่อไม่สบายใจ ไม่สบายกายหรือเจ็บป่วย	3.63	1.61	มาก
การโอบกอดกันของคนในครอบครัว	2.75	1.39	ปานกลาง
การให้เวลาของคนในครอบครัว	2.71	1.34	ปานกลาง
การพูดคุยกันของคนในครอบครัว	2.40	1.30	น้อย

4. ลงพื้นที่สัมภาษณ์ครอบครัวของเด็กและเยาวชน จำนวน 3 ครอบครัว

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่, ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t-test, ANOVA และวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์ครอบครัว เป็นการจำแนกและจัดระบบข้อมูล และหาความสัมพันธ์ของข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 16 - 18 ปี จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (ม. 3) สถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน รายได้ของครอบครัวน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ลักษณะครอบครัวอยู่ร่วมกันทั้งพ่อและแม่ และมีฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการดูแลจากครอบครัวเมื่อเจ็บป่วย (3.81) รองลงมาคือ ความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัย และมีความสุข เมื่ออยู่ในครอบครัว (3.69)

ความรู้สึกอยากกลับบ้านเมื่อไม่สบายใจ ไม่สบายกายหรือเจ็บป่วย (3.63) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการพูดคุยกันของคนในครอบครัว (2.40) รองลงมาคือ การใช้เวลาของคนในครอบครัว (2.71) และการโอบกอดกันของคนในครอบครัว (2.75)

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผล ของความต้องการการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ สังคมจากครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านอารมณ์ สังคม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ความต้องการการให้กำลังใจเมื่อรู้สึกท้อแท้จากคนในครอบครัว	3.44	1.08	มาก
ความต้องการให้ครอบครัวไว้วางใจ และเชื่อมั่นว่าสามารถประสบความสำเร็จได้	3.40	1.1	มาก
ความต้องการการแสดงออกถึงความรักจากครอบครัว	3.31	1.19	ปานกลาง
ความต้องการการยอมรับในความสามารถจากครอบครัว	3.26	0.99	ปานกลาง
ความต้องการการยอมรับในการตัดสินใจจากครอบครัว	3.24	0.95	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ด้านอารมณ์ สังคมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือความต้องการการให้กำลังใจเมื่อรู้สึกท้อแท้จากคนในครอบครัว (3.44) รองลงมาคือความต้องการให้ครอบครัวไว้วางใจ และเชื่อมั่นว่า

สามารถประสบความสำเร็จได้ (3.40) ความต้องการการแสดงออกถึงความรักจากครอบครัว (3.31) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความต้องการการยอมรับในการตัดสินใจจากครอบครัว (3.24) รองลงมาคือ ความต้องการการยอมรับในความสามารถจากครอบครัว (3.26)

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของความต้องการการสนับสนุนทางสังคมด้านสิ่งของการเงินจากครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านสิ่งของการเงิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ความต้องการความช่วยเหลือจากครอบครัวให้สนับสนุนค่าใช้จ่ายที่จำเป็น	3.17	1.09	ปานกลาง
ความต้องการให้ครอบครัวสนับสนุนด้านการลงทุนหรือเครื่องมือในการประกอบอาชีพ	3.12	1.07	ปานกลาง
ความต้องการให้ครอบครัวสนับสนุนให้มีรถจักรยานยนต์เหมือนกับผู้อื่น	2.89	1.08	ปานกลาง
ความต้องการให้ครอบครัวสนับสนุนให้มีโทรศัพท์มือถือที่ทันสมัย	2.87	1.09	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวด้านสิ่งของการเงินอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือความต้องการความช่วยเหลือจากครอบครัวให้สนับสนุนของใช้ที่จำเป็น (3.17) รองลงมาคือความต้องการให้ครอบครัวสนับสนุน

ด้านการลงทุนหรือเครื่องมือในการประกอบอาชีพ (3.12) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความต้องการให้ครอบครัวสนับสนุนให้มีโทรศัพท์มือถือที่ทันสมัย (2.87) รองลงมาคือ ความต้องการให้ครอบครัวสนับสนุนให้มีรถจักรยานยนต์เหมือนกับผู้อื่น (2.89)

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของความต้องการการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารและคำปรึกษาจากครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านข้อมูลข่าวสารและคำปรึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความต้องการคำแนะนำเรื่องการเรียนหรืออาชีพจากครอบครัว	3.39	1.09	ปานกลาง
ความต้องการพูดคุยกับคนในครอบครัวเพื่อให้รู้สึกมั่นใจยิ่งขึ้น	3.31	1.11	ปานกลาง
ความต้องการคำแนะนำเรื่องการดำเนินชีวิตจากครอบครัว	3.30	1.05	ปานกลาง
ความต้องการให้ครอบครัวให้คำปรึกษาแนะนำและตัดสินใจ/แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง	3.29	1.05	ปานกลาง
ความต้องการคำแนะนำเรื่องการคบเพื่อนจากครอบครัว	3.12	1.0	ปานกลาง
ความต้องการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนอนาคต	2.34	1.26	น้อย

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ด้านข้อมูลข่าวสารและคำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือความต้องการคำแนะนำเรื่องการเรียนหรืออาชีพจากครอบครัว (3.39) รองลงมาคือ ความต้องการพูดคุยกับคนในครอบครัวเพื่อให้รู้สึกมั่นใจยิ่งขึ้น (3.31) ความต้องการ

คำแนะนำเรื่องการดำเนินชีวิตจากครอบครัว (3.30) ความต้องการให้ครอบครัวให้คำปรึกษาแนะนำและตัดสินใจ/แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง (3.29) ความต้องการคำแนะนำเรื่องการคบเพื่อนจากครอบครัว (3.12) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือความต้องการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนอนาคต (2.34)

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลของความต้องการการสนับสนุนจากศูนย์ให้คำปรึกษา ด้านการให้ความรู้ คำแนะนำ ของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านการให้ความรู้ คำแนะนำ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความต้องการได้รับข้อมูลด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองจากศูนย์ให้คำปรึกษา	3.33	0.98	ปานกลาง
ความต้องการได้รับข้อมูลด้าน การเรียนจากศูนย์ให้คำปรึกษา	3.30	1.03	ปานกลาง
ความต้องการได้รับข้อมูลด้านการทำงานจากศูนย์ให้คำปรึกษา	3.29	0.95	ปานกลาง
ความต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษา ช่วยแก้ไขและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และทัศนคติ	3.09	0.92	ปานกลาง
ความต้องการเข้าร่วมโครงการของศูนย์ให้คำปรึกษา เพื่อปรับเปลี่ยน ทัศนคติ อารมณ์และพฤติกรรม	3.00	1.02	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากจากศูนย์ให้คำปรึกษา ด้านการให้ความรู้ คำแนะนำ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความต้องการได้รับข้อมูลด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองจากศูนย์ให้คำปรึกษา (3.33) รองลงมา คือ ความต้องการได้รับข้อมูลด้าน การเรียนจากศูนย์ให้คำปรึกษา (3.30) ความต้องการได้รับข้อมูลด้าน

การทำงานจากศูนย์ให้คำปรึกษา (3.29) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความต้องการเข้าร่วมโครงการของศูนย์ให้คำปรึกษา เพื่อปรับเปลี่ยน ทัศนคติ อารมณ์และพฤติกรรม (3.00) ความต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษา ช่วยแก้ไขและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติ (3.09)

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลของความต้องการการสนับสนุนจากศูนย์ให้คำปรึกษาฯ ด้านการตรวจวินิจฉัยทางจิตวิทยาของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านการตรวจวินิจฉัยทางจิตวิทยา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความต้องการได้รับการประเมินความสามารถในการตัดสินใจและความสามารถในการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจากศูนย์ให้คำปรึกษาฯ	3.28	0.95	ปานกลาง
ความต้องการได้รับการประเมินบุคลิกภาพและทักษะทางสังคมจากศูนย์ให้คำปรึกษาฯ	3.09	0.89	ปานกลาง
ความต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษาทำการประเมินเพื่อแก้ไข ปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพและพฤติกรรม	3.05	0.91	ปานกลาง
ความต้องการได้รับการประเมินระดับสติปัญญาจากศูนย์ให้คำปรึกษาฯ	3.03	1.05	ปานกลาง
ความต้องการได้รับการประเมินความฉลาดทางอารมณ์จากศูนย์ให้คำปรึกษาฯ	2.99	0.82	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากจากศูนย์ให้คำปรึกษาฯด้านการตรวจวินิจฉัยทางจิตวิทยาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความต้องการได้รับการประเมินความสามารถในการตัดสินใจและความสามารถในการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจากศูนย์ให้คำปรึกษาฯ (3.28) รองลงมาคือ ความต้องการได้รับการประเมินบุคลิกภาพและทักษะทางสังคมจากศูนย์ให้คำปรึกษาฯ (3.09)

ความต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษาทำการประเมินเพื่อแก้ไข ปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพและพฤติกรรม (3.05) ความต้องการได้รับการประเมินระดับสติปัญญาจากศูนย์ให้คำปรึกษาฯ (3.03) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความต้องการได้รับการประเมินความฉลาดทางอารมณ์จากศูนย์ให้คำปรึกษาฯ (2.99)

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลของความต้องการการสนับสนุนจากศูนย์ให้คำปรึกษาฯ ด้านการให้บริการปรึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านการให้บริการปรึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความต้องการให้บริการให้คำปรึกษาเป็นแบบเป็นกันเอง ไม่เป็นทางการ	3.33	1.07	ปานกลาง
ความต้องการรับคำปรึกษาแบบส่วนตัว	3.25	1.02	ปานกลาง
ความต้องการรับคำปรึกษาแบบกลุ่ม	2.94	1.01	ปานกลาง
ความต้องการเปลี่ยนผู้ให้คำปรึกษาได้เมื่อต้องการ	2.92	1.21	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากจากศูนย์ให้คำปรึกษาด้านการให้บริการปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือความต้องการให้บริการให้คำปรึกษาเป็นแบบเป็นกันเอง ไม่เป็น

ทางการ (3.33) รองลงมาคือ ความต้องการรับคำปรึกษาแบบส่วนตัว (3.25) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความต้องการเปลี่ยนผู้ให้คำปรึกษาได้เมื่อต้องการ (2.92) รองลงมาคือ ความต้องการรับคำปรึกษาแบบกลุ่ม (2.94)

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลของความต้องการการสนับสนุนจากศูนย์ให้คำปรึกษา ด้านการให้คำปรึกษาครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านการให้คำปรึกษาครอบครัว	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความต้องการรับคำปรึกษาแบบกลุ่มครอบครัว	2.98	1.08	ปานกลาง
ความต้องการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการรับคำปรึกษาจากศูนย์ให้คำปรึกษา	2.96	1.05	ปานกลาง
ความต้องการให้ครอบครัวเข้าร่วมกิจกรรมด้วย	2.89	1.15	ปานกลาง
ความต้องการให้สมาชิกในครอบครัวผลัดเปลี่ยนกันเข้ารับคำปรึกษา	2.86	1.12	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากจากศูนย์ให้คำปรึกษา ด้านการให้คำปรึกษาครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความต้องการรับคำปรึกษาแบบกลุ่มครอบครัว (2.98) รองลงมาคือ ความต้องการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วน

ร่วมในการรับคำปรึกษาจากศูนย์ให้คำปรึกษา (2.96) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความต้องการให้สมาชิกในครอบครัวผลัดเปลี่ยนกันเข้ารับคำปรึกษา (2.86) รองลงมา คือ ความต้องการให้ครอบครัวเข้าร่วมกิจกรรมด้วย (2.89)

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลของความต้องการการสนับสนุนจากศูนย์ให้คำปรึกษา ด้านการส่งต่อเข้ารับกิจกรรมแก้ไขบำบัดของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในคดีอาญา

ด้านการส่งต่อเข้ารับกิจกรรมแก้ไขบำบัด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษา ส่งต่อเพื่อรับบริการทางสังคมด้านทุนสงเคราะห์ช่วยเหลือครอบครัว	3.12	1.12	ปานกลาง
ความต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษา ส่งต่อเพื่อรับบริการทางสังคมด้านการฝึกอาชีพ	2.99	1.17	ปานกลาง
ความต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษา ส่งต่อเพื่อรับบริการทางสังคมด้านการเรียน	2.99	1.0	ปานกลาง
ความต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษา ส่งต่อพบแพทย์ในกรณีที่มีความเจ็บป่วยทางกาย (เช่น บำบัดสารเสพติด)	2.85	1.28	ปานกลาง
ความต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษา ส่งต่อพบแพทย์ในกรณีที่มีความเจ็บป่วยทางใจ (เช่น อาการเครียด, วิตกกังวล, นอนไม่หลับ, สมาธิไม่นิ่ง)	2.77	1.19	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากศูนย์ให้คำปรึกษา ด้านการส่งต่อเข้ารับกิจกรรมแก้ไขบำบัดอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือความต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษา ส่งต่อเพื่อรับบริการทางสังคมด้านทุนสงเคราะห์ช่วยเหลือครอบครัว (3.12) รองลงมาคือ ความต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษา ส่งต่อเพื่อรับบริการทางสังคมด้านการฝึกอาชีพและความต้องการให้ศูนย์ให้คำ

ปรึกษา ส่งต่อเพื่อรับบริการทางสังคมด้านการเรียน (2.99) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษา ส่งต่อพบแพทย์ในกรณีที่มีความเจ็บป่วยทางใจ (เช่น อาการเครียด, วิตกกังวล, นอนไม่หลับ, สมาธิไม่นิ่ง) (2.77) รองลงมาคือ ความต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษา ส่งต่อพบแพทย์ในกรณีที่มีความเจ็บป่วยทางกาย (เช่น บำบัดสารเสพติด) (2.85)

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว กับความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

ความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว	สัมพันธภาพในครอบครัว			
	กลุ่มตัวอย่างก่อนพิจารณาคดี		กลุ่มตัวอย่างหลังพิจารณาคดี	
	F	Sig.	F	Sig.
อารมณ์ สังคม	3.167	0.002*	9.502	0.000*
สิ่งของการเงิน	1.579	0.123	2.510	0.012*
ข้อมูลข่าวสารและคำปรึกษา	2.047	0.035*	3.430	0.002*

*มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 10 พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวที่ต่างกัน มีความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวที่แตกต่างกันในด้านอารมณ์สังคม ทั้งในกลุ่มตัวอย่างก่อนพิจารณาคดีและหลัง

พิจารณาคดีด้านสิ่งของการเงินในกลุ่มหลังพิจารณาคดี และด้านข้อมูลข่าวสารและคำปรึกษาทั้งในกลุ่มตัวอย่างก่อนพิจารณาคดีและหลังพิจารณาคดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว กับความต้องการการสนับสนุนจากศูนย์ให้คำปรึกษา

ความต้องการการสนับสนุนจากศูนย์ให้คำปรึกษา	สัมพันธภาพในครอบครัว			
	กลุ่มตัวอย่างก่อนพิจารณาคดี		กลุ่มตัวอย่างหลังพิจารณาคดี	
	F	Sig.	F	Sig.
การให้ความรู้ คำแนะนำ	2.040	0.036*	2.217	0.026*
การตรวจวินิจฉัยทางจิตวิทยา	1.249	0.284	4.032	0.000*
การให้บริการปรึกษา	2.530	0.010*	1.267	0.280
การให้คำปรึกษาครอบครัว	2.195	0.024*	1.781	0.077
การส่งต่อเข้ารับกิจกรรมแก้ไขบำบัด	1.232	0.296	0.998	0.506

*มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 11 พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวที่ต่างกัน มีความต้องการการสนับสนุนทางสังคมจากจากศูนย์ให้คำปรึกษา แตกต่างกันในการให้ความรู้ คำแนะนำทั้งในกลุ่มตัวอย่างก่อนพิจารณาคดีและหลังพิจารณาคดีด้านการตรวจวินิจฉัยทางจิตวิทยาในกลุ่มตัวอย่างหลังพิจารณาคดีด้านการให้บริการปรึกษาในกลุ่มตัวอย่างก่อนพิจารณาคดี และด้านการให้คำปรึกษาครอบครัวในกลุ่มตัวอย่างก่อนพิจารณาคดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายและสรุปผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 16 - 18 ปี จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (ม. 3) สถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน รายได้ของครอบครัวน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ลักษณะครอบครัวอยู่ร่วมกันทั้งพ่อและแม่ และมีฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

สัมพันธภาพในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันอยู่ในระดับปานกลางกลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าการดูแลเมื่อเจ็บป่วยรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย และมีความสุข เมื่ออยู่ในครอบครัว มีความรู้สึกอยากกลับบ้านเมื่อไม่สบายใจหรือเจ็บป่วย และรู้สึกว่าการครอบครัวมีการพูดคุยกัน

และการใช้เวลาของคนในครอบครัว รวมถึงการโอบกอดกันของคนในครอบครัวค่อนข้างน้อย (นันทา สุรักษา, 2546; คงเดช ลีโทขลิต, ปิยะ พวงสำลี และคณะ, 2553) คนในครอบครัวมักมีเวลาให้เด็กโดยเฉลี่ย 3-4 ชั่วโมงต่อวันในช่วงเย็น กิจกรรมที่ทำร่วมกัน เช่น การรับประทานอาหารเย็นร่วมกัน การใช้เวลาพักผ่อนร่วมกัน มักจะไม่ค่อยได้รับคำชมเชยเมื่อทำดี มักจะถูกตำหนิและตำหนิจากคนในครอบครัวเมื่อทำผิด มักได้รับการช่วยเหลือจากคนในครอบครัวทุกครั้งที่มีปัญหา โดยไม่ได้รับรองขอ

ความต้องการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวในทุกด้านมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง (จิราพร ชมพิกุล, 2552) ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์ สังคม กลุ่มตัวอย่างต้องการการให้กำลังใจจากครอบครัวเมื่อรู้สึกท้อแท้ต้องการให้ครอบครัวไว้วางใจ (วาสนา ทับทิมดี, 2549) และเชื่อมั่นว่าสามารถประสบความสำเร็จได้ต้องการการแสดงออกถึงความรักจากครอบครัวด้านการได้รับความช่วยเหลือด้านสิ่งของการเงิน กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ครอบครัวสนับสนุนของใช้ที่จำเป็นรวมถึงการลงทุนหรือเครื่องมือในการประกอบอาชีพ มีส่วนน้อยเท่านั้นที่ต้องการโทรศัพท์มือถือที่ทันสมัยและการมีรถจักรยานยนต์เหมือนกับผู้อื่นด้านข้อมูลข่าวสารและคำปรึกษา กลุ่มตัวอย่างต้องการคำแนะนำเรื่องการเรียนอาชีพการดำเนินชีวิต การคบเพื่อนต้องการพูดคุยกับคนในครอบครัวเพื่อให้รู้สึกมั่นใจยิ่งขึ้นให้ครอบครัวให้คำปรึกษาแนะนำโดยให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจ/แก้ไขปัญหาและวางแผนอนาคตด้วยตนเองจากการสนทนากลุ่มได้ข้อมูลที่สอดคล้องกัน คือ กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ครอบครัว

มาร่วมนั่งคุยกันเพื่อรับฟังเวลาที่มีปัญหา ต้องการให้ครอบครัวบอกรัก โอบกอด ไม่ต้องการได้รับการช่วยเหลือทางด้านสิ่งของหรือการเงินที่ไม่จำเป็นเด็กและเยาวชนมักเลือกปรึกษาเพื่อนมากกว่าครอบครัวมักจะปรึกษาครอบครัวในเรื่องของการเรียน และขอตัดสินใจด้วยตนเองส่วนครอบครัวมักจะตอบสนองด้านสิ่งของการเงินตามสภาพเศรษฐกิจของแต่ละครอบครัว

ความต้องการสนับสนุนทางสังคมจากศูนย์ให้คำปรึกษา ในทุกด้านมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการให้ความรู้ คำแนะนำกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการได้รับข้อมูลด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนและการทำงานจากศูนย์ให้คำปรึกษา ส่วนความต้องการเข้าร่วมโครงการของศูนย์ให้คำปรึกษา มีความต้องการค่อนข้างน้อยด้านการตรวจวินิจฉัยทางจิตวิทยากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการได้รับการประเมินความสามารถในการตัดสินใจการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิต บุคลิกภาพทักษะทางสังคม และระดับสติปัญญา กลุ่มตัวอย่างต้องการได้รับการประเมินเพื่อแก้ไข ปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพและพฤติกรรมด้านการให้บริการปรึกษากลุ่มตัวอย่างต้องการให้บริการให้คำปรึกษาเป็นแบบเป็นกันเอง ไม่เป็นทางการต้องการรับคำปรึกษาแบบส่วนตัวและเป็นรายบุคคลความต้องการเปลี่ยนผู้ให้คำปรึกษาค่อนข้างน้อย ด้านการให้คำปรึกษาครอบครัวกลุ่มตัวอย่างต้องการรับคำปรึกษาแบบกลุ่มครอบครัวและต้องการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วม (สุณีย์ กัลยาจิต, 2551; คงเดช ลีโทขลิต, ปิยะ พวงสำลี และคณะ, 2553) ในการรับคำปรึกษาจากศูนย์ให้คำปรึกษาด้านการส่งต่อเข้ารับกิจกรรม

แก้ไขบำบัด กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ศูนย์ให้คำปรึกษา ส่งต่อเพื่อรับบริการทางสังคมด้านทุนสงเคราะห์ช่วยเหลือครอบครัวด้านการฝึกอาชีพและการเรียนส่วนการส่งต่อพบแพทย์ด้วยอาการทางใจและกายนั้นมีความต้องการค่อนข้างน้อย จากการสนทนากลุ่มทำให้เห็นข้อมูลเชิงลึกที่ต่างกันในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มก่อนพิจารณาคดีและหลังพิจารณาคดี คือในกลุ่มก่อนพิจารณาคดีต้องการรับคำปรึกษาเรื่องการเรียนแบบรายบุคคล (ดวงแก้ว ปานภูมิ, 2557) ส่วนกลุ่มหลังพิจารณาคดีต้องการให้เลือกประเด็นในการปรึกษาให้และอยากให้แนะนำเรื่องวิธีการเลิกสูบบุหรี่รวมถึงต้องการรับคำปรึกษาแบบกลุ่ม และทั้งสองกลุ่มมีความต้องการเหมือนกันคือ ไม่ต้องการตรวจวินิจฉัยทางจิตวิทยาเนื่องจากกลัวจะใช้เวลามากต้องการการส่งต่อเพื่อเข้ารับบริการและการบำบัดรักษา ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของศาลและคิดว่าศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ ควรเพิ่มช่องทางการติดต่อ เช่น โทรศัพท์ สายด่วน หรือสามารถโทรศัพท์นัดหมายวันเวลา ก่อนเข้ามารับคำปรึกษาแนะนำได้ เพื่อจะได้ไม่ต้องเสียเวลารอคิว

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว กับความต้องการการสนับสนุนจากครอบครัวและจากศูนย์ให้คำปรึกษา ทำให้ทราบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีผลต่อความต้องการการสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างไม่ว่าจะจากครอบครัวหรือศูนย์ให้คำปรึกษา ทั้งในกลุ่มก่อนพิจารณาคดีและในกลุ่มหลังพิจารณาคดี

ข้อเสนอแนะ

ระดับนโยบาย

1. ศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก เยาวชนและครอบครัว ควรจัดทำคู่มือการให้คำปรึกษาเด็ก เยาวชนและครอบครัว ซึ่งในคู่มือควรมีส่วนของแนวทางการวิเคราะห์เด็กและเยาวชนก่อนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู อาจประกอบไปด้วย การค้นหาจุดแข็งจุดอ่อน ตัวแบบในการดำเนินชีวิต จุดเปลี่ยนในชีวิตหรือสิ่งที่มีคุณค่าต่อจิตใจ เป็นต้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้คำปรึกษาและใช้ในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน

2. ศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก เยาวชนและครอบครัวควรมีการกำหนดนโยบายการทำงานกับเครือข่ายในชุมชน ในลักษณะการประสานความร่วมมือเพื่อช่วยเหลือเด็กและเยาวชนด้านอาชีพด้านการศึกษา ด้านทุนสงเคราะห์ต่าง ๆ และด้านการบำบัดรักษา เพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กและเยาวชนให้ครบทุกด้าน

ระดับปฏิบัติ

1. ศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ ควรมีการอบรมผู้ให้คำปรึกษาให้มีความรู้และทักษะในการให้บริการปรึกษา ทักษะในการส่งเสริมสัมพันธภาพในครอบครัว ทักษะในการเสริมพลังอำนาจ และมีความรู้เชิงบูรณาการในเชิงการบริหารจัดการนำเครือข่ายที่เกี่ยวข้องมาช่วยเหลือเด็กและเยาวชนได้อย่างเหมาะสม และเน้นให้คำปรึกษาในเรื่องที่เด็กและเยาวชนต้องการ

2. ควรมีการจัดโครงการหรือกิจกรรมสำหรับครอบครัวที่ช่วยให้เข้าใจในพื้นฐานของครอบครัวตนเองให้กับเด็กและเยาวชนทุกราย เพื่อให้เด็กและเยาวชนเกิดความมั่นคงในตนเอง

3. ควรมีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างสัมพันธภาพในครอบครัว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครอบครัวมีทักษะเรื่องการทำคำปรึกษาหารือ การชื่นชมในคุณค่าของวัยรุ่น การแสดงออกถึงความรัก วิธีการพูดคุยกันในครอบครัว การดูแลช่วยเหลือกัน และการแบ่งเวลาให้กัน

4. ควรมีการประชาสัมพันธ์หน่วยบริการของรัฐและเอกชนที่ให้บริการช่วยเหลือและให้การปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน และครอบครัว เพื่อเป็นทางเลือกให้กับเด็กและเยาวชนหรือครอบครัวในกรณีที่ครอบครัวไม่สามารถช่วยเหลือเด็กและเยาวชนได้

5. ศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ ควรมีสายด่วนให้บริการเพื่อรับคำปรึกษาทางโทรศัพท์หรือติดต่อนัดหมายการเข้ารับบริการ

6. ควรมีการจัดตั้งองค์กรด้านการศึกษาและการฝึกอาชีพสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด เพื่อดูแล แนะนำและช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเป็นกาลเฉพาะ

บรรณานุกรม

- คงเดช ลีโทขลิต, ปิยะ พวงสำลี และคณะ. (2553). *กระบวนการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งยกระดับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและชุมชน จังหวัดนครปฐม* (รายงานการวิจัย). นครปฐม: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครปฐม และ สำนักงานสภาศีความร่วมมือ.
- จิราพร ชมพิกุล. (2552). *สัมพันธภาพในครอบครัวไทย = Relationship in Thai Families* (รายงานการวิจัย). นครปฐม: สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดวงแก้ว ป่านภูมิ. (2557). *ความต้องการของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดหลังปล่อยตัวกลับคืนสู่ครอบครัว* (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทา สุรักษา. (2546). *โครงการการศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวและกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการเสพยาบ้าของวัยรุ่น: แนวทางป้องกันแก้ไข* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาสนา ทับทิมดี. (2549). *ปัจจัยทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษาเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 6 จังหวัดนครสวรรค์* (ภาคินิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, วิทยาลัยพัฒนารอบครัวและสังคม, คณะศึกษาศาสตร์, สาขามนุษยนิเวศศาสตร์.

สุนีย์ กัลยະจิตร. (2551). กระบวนการเข้าสู่การกระทำผิดในคดีชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย.

(รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2554). พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณา

คดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.